

Kaikki kansat ja Babylon

”Kaupunki sai nimen Babylon, sillä siellä Herra sekoitti ihmisten kielen ja sieltä hän hajotti heidät kaikkialle maailmaan.” (1. Moos. 11:9)

Avaintekstit:

1. Moos. 9:18–11:9;
Luuk. 10:1, VKR;
Matt. 1:1–17;
Luuk. 1:26–33;
Ps. 139:7–12;
1. Moos. 1:28;
1. Moos. 9:1.

Vedenpaisumuksen jälkeen Raamatun kerronta ei keskity enää Nooan, vaan siirtyy hänen kolmeen poikaansa Seemiin, Haamiin ja Jafetiin. Eri-tyistä huomiota saa Haam, Kanaanin isä (1. Moos. 10:6, 15). Tämän huomion kautta esitellään ajatus Kanaanista, luvatusu maasta (1. Moos. 12:5), joka on ennakointia Abrahamista, jonka saama siunaus koituu kaikkien kansojen siunaukseksi (1. Moos. 12:3).

Kerronta kuitenkin keskeytyy Babylonin tornilla (1. Moos. 11:1–9). Jälleen kerran Jumalan suunnitelmia ihmiskunnan hyväksi häiritään. Se, minkä oli tarkoitus olla siunaus – kaikkien kansojen syntyminen – muuttuikin jälleen uudeksi kiroukseksi. Kansat yhdistyvät yrittäessään ottaa Jumalan paikan; Jumala vastaa heille tuomiolla; ja siitä seuraavan sekasorron tuloksena ihmiset hajaantuvat kaikkialle maailmaan (1. Moos. 11:8) toteuttaen näin Jumalan alkuperäisen suunnitelman täyttää maa (1. Moos. 9:1).

Lopulta Jumala ihmisten pahuudesta huolimatta kääntää pahan hyväksi; hänellä on jälleen kerran, kuten aina, viimeinen sana. Haamin isänsä teltassa sama kirous (1. Moos. 9:21, 22) ja kirous, joka hämmensi kansat Babylonin tornin luona (1. Moos. 11:9), tulee lopulta kääntymään siunaukseksi kansakunnille.

HAAMIN KIROUS

Lue 1. Moos. 9:18-27. Mikä on tämän oudon kertomuksen sanoma?

Nooan viinitarhassaan tekemässä teossa on kaijuja Aadamin teosta Eedenin puutarhassa. Molemmissa kertomuksissa on sama teema: maan hedelmän nauttiminen, jonka seurauksena päädytään alastomiksi; sitten peittäminen, kirous ja siunaus. Nooa jatkaa langenneen Aadamin historiaa.

Hedelmien päästäminen käymistilaan ei ollut osa Jumalan alkuperäistä luomistyötä. Nooa lankesi, menetti itsehillintänsä ja paljasti itsensä. Se, että Haam ”näki” Nooan alastomuuden, on viittaus Eevaan, joka myös ”näki” kielletyn puun (1. Moos. 3:6). Vaikuttaa siltä, että Haam ei ottanut isänsä alastomuuteen hienotunteista asennetta, vaan kiersi kertomassa siitä, eikä edes yrittänyt hoitaa ongelmaa. Haamin veljet sen sijaan peittivät heti isänsä, jonka Haam oli jättänyt alastomaksi.

Tässä on ennen kaikkea kyse vanhempien kunnioittamisesta. Kyvyttömyys kunnioittaa omia vanhempiaan, jotka edustavat ihmisen omaa menneisyyttä, vaikuttaa kyseisen ihmisen tulevaisuuteen (2. Moos. 20:12; vrt. Ef. 6:2). Siksi Haam sai kirouksen, joka tulisi vaikuttamaan hänen ja hänen poikansa Kanaanin tulevaisuuteen.

On tietysti suuri teologinen virhe ja eettinen rikos käyttää tätä tekstiä rasististen teorioiden oikeuttamiseen. Profetia rajoittuu tiukasti Kanaaniin, Haamin poikaan. Raamatuntekstin kirjoittajalla on mielessään joitakin niistä turmeltuneista tavoista, joita kanaanilaiset harjoittivat (1. Moos. 19:5-7, 31-35).

Lisäksi kirous pitää sisällään lupauksen siunauksesta leikitellen nimellä ”Kanaan”, joka tulee verbistä kana’, ’vallata’. Valtaamalla Kanaanin Jumalan kansa, siis Seemin jälkeläiset, pääsee luvattuun maahan ja valmistaa tietä tulevalle Messiaalle, joka tekee ”laajaksi Jafetin suvun”, joka saa ”asua myös Seemin majoissa” (1. Moos. 9:27). Tämä on profeetalinen viittaus Jumalan liiton laajenemiseen kaikille kansoille, jotka ottavat vastaan Israelin pelastussanomaa maailmalle (Dan. 9:27; Jes. 66:18-20; Room. 11:25). Haamin kirous tulee siunaukseksi kaikille kansoille, myös niille Haamin ja Kanaanin jälkeläisille, jotka ottavat vastaan Herran tarjoaman pelastuksen.

ENSIM- MÄISEN MOOSEKSEN KIRJAN SUKU- LUETTELO

Kronologinen tieto Nooan iästä auttaa meitä tajuamaan, että Nooa toimii yhdyslinkkinä ennen vedenpaisumusta ja sen jälkeen eläneiden sivilisaatioiden välillä. Edellisen kertomuksen kaksi viimeistä jaetta (1. Moos. 9:28, 29) vievät ajatuksemme takaisin Aadamin sukuluettelon viimeiseen mainintaan (1. Moos. 5:32). Koska Adam kuoli, kun Lemek, Nooan isä, oli 56-vuotias, Nooan on täytynyt kuulla Adamista kertomuksia, jotka hän on voinut edelleen välittää omille jälkeläisilleen ennen ja jälkeen vedenpaisumuksen.

Lue 1. Moos. 10. Mikä on tämän sukuluettelon tarkoitus Raamatussa? (Ks. myös Luuk. 3:23-38.)

Raamatun sukuluetteloilla on kolme tarkoitusta. Ensinnäkin ne korostavat Raamatun tapahtumien historiallista luonnetta – sitä, että asiat ovat tapahtuneet oikeille ihmisille, jotka elivät ja kuolivat ja joiden päivät olivat tarkkaan luetut. Toiseksi sukuluettelot osoittavat jatkuvuuden muinaisista ajoista kirjoittajan aikaan asti, mikä luo selkeän linkin menneen ja ”nykyisen” välille. Kolmanneksi ne muistuttavat meitä ihmisten hauraudesta ja synnin kirouksen traagisesta, tappavasta vaikutuksesta kaikkien sukupolvien kohdalla.

Huomaa, että jaottelu haamilaisiin, seemiläisiin ja jafetilaisiin ei noudata selkeitä kriteereitä. 70 kansaa on esikuvana Jaakobin suvun 70 jäsenestä (1. Moos. 46:27) ja Israelin 70 vanhimmasta erämaassa (2. Moos. 24:9). Ajatus 70 kansan ja 70 vanhimman vastaavuudesta kertoo Israelin tehtävästä kansoja kohtaan: ”Kun Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun hän erotteli ihmisten lapset, silloin hän määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun mukaan.” (5. Moos. 32:8, VKR.) Samoin Jeesus lähettää 70 opetuslasta julistamaan evankeliumia (Luuk. 10:1, VKR).

Tämä tieto näyttää meille suoran linkin Aadamin ja patriarkkojen välillä; he ovat kaikki historiallisia henkilöitä, oikeita ihmisiä Adamista eteenpäin. Tämä auttaa meitä ymmärtämään myös sen, että patriarkoilla oli suora yhteys todistajiin, joilla oli henkilökohtaisia muistoja näistä muinaisista tapahtumista.

Lue Matt. 1:1-17. Mitä teksti opettaa meille luettelossa mainittujen henkilöiden historiallisuudesta? Miksi on tärkeää tajuta, että he olivat oikeita ihmisiä?

YKSI KIELI

Lue 1. Moos. 11:1-4. Miksi koko maailman kansat olivat niin innokkaita saavuttamaan yhtenäisyyden?

Ilmaus ”koko maailma” viittaa pieneen määrään ihmisiä, jotka elivät vedenpaisumuksen jälkeen. Syy heidän kokoontumiselleen on selvästi ilmoitettu: he haluavat rakentaa tornin, joka ulottuu taivaaseen asti (1. Moos. 11:4). Heidän todellinen tavoitteensa on ottaa Jumalan, Luojan, paikka. Kansan aikeiden ja toimien kuvauksessa on kaikuja Jumalan aikeista ja toimista luomiskertomuksessa: ”He sanoivat” (1. Moos. 11:3, 4; vrt. 1. Moos. 1:6, 9, 14 jne.); ”tehkäämme” (1. Moos. 11:3, 4, VKR; vrt. 1. Moos. 1:26). Heidän aikeensa on selvästi ilmaistu: ”tehkäämme itsellemme nimi” (1. Moos. 11:4, VKR) - ilmaus, jota käytetään yksinomaan Jumalasta (Jes. 63:12, 14, VKR).

Babylonin tornin rakentajat hellivät epätervettä tavoitetta syrjäyttää Jumala, Luoja. (Tiedämme, kuka tuon ajatuksen takana oli. Ks. Jes. 14:14.) Vedenpaisumuksen muistolla oli varmasti osuus projektin aloittamiseen. He rakensivat korkean tornin selviytyäkseen uudesta tulvasta, jos sellainen tulisi, vastoin Jumalan lupausta. Vedenpaisumuksen muisto on säilynyt, joskin muuntuneena, babylonialaisessa perinteessä, jossa on Babylonin kaupungin rakentamiseen liittyen mainintoja siitä. Pyrkimys ylöspäin taivaisiin asti syrjäyttämään Jumala on todellakin se henki, joka on Babylonille ominaista.

Tästä syystä Babylonin torni on tärkeä aihe myös Danielin kirjassa. Viittaus Sineariin, Babylonin tornin tapahtumapaikkaan (1. Moos. 11:2), toistuu Danielin kirjan alussa, jossa määritellään paikka, jonne Nebukadnessar oli tuonut Jerusalemin temppelin esineistön (Dan. 1:2). Monen muun Danielin kirjan kohdan tavoin se, että Nebukadnessar pystyttää (todennäköisesti samaiselle tasangolle) kultaisen kuvapatsaan, havainnollistaa hyvin Babylonin henkeä ja mielentilaa. Lopunajan näyissään Daniel näkee saman toistuvan: maan kansat kokoontuvat yhteen liittyäkseen yhdessä Jumalaa vastaan (Dan. 2:43; Dan. 11:43-45; vrt. Ilm. 16:14-16). Tämäkin yritys epäonnistuu.

Eräs viime vuosisadan ranskalaiskirjailija sanoi, että ihmiskunnan suuri tarkoitus on ”olla Jumala”. Mikä meissä ihmisissä on, kun me Eevasta lähtien (1. Moos. 3:5) olemme aina joutuneet tämän valheen pauloihin?

”MEN- KÄÄMME ALAS”

Lue 1. Moos. 11:5-7 ja Ps. 139:7-12. Miksi Jumala tuli alas maailmaa katsomaan? Mikä tapahtuma sai hänet toimimaan näin?

On ironista, että vaikka ihmiset työskentelivät päästäkseen ylös, Jumalan oli tultava alas heidän luokseen. Jumalan laskeutuminen alas vahvistaa hänen ylivaltansa. Jumala tulee aina olemaan ihmisen ulottumattomissa. Ihmisen ponnistukset nousta Jumalan tasolle ja häntä kohtaamaan taivaaseen ovat hyödyttömiä ja naurettavia. Epäilemättä juuri tästä syystä Jeesus tuli alas meidän luoksemme pelastaakseen meidät; pelastaminen ei olisi muutoin ollut mahdollista.

Näemme ironiaa myös siinä, kun Jumala sanoo: ”katsomaan kaupunkia ja tornia” (1. Moos. 11:5). Jumalan ei tarvinnut tulla alas nähdäkseen (Ps. 139:7-12; vrt. Ps. 2:4), mutta niin hän kuitenkin teki. Tällä korostetaan Jumalan osallistumista ihmiskunnan asioihin.

Lue Luuk. 1:26-33. Mitä teksti opettaa meille Jumalan laskeutumisesta luoksemme?

Jumalan laskeutuminen muistuttaa meitä myös uskon kautta vanhurskauttamisen periaatteesta ja siitä, miten Jumalan armo toimii. Vaikka voisimmekin tehdä jotakin Jumalalle, hänen on silti tultava alas kohdatakseen meidät. Eikä se, mitä me teemme Jumalalle, voi johtaa meitä Jumalan luo ja lunastukseen. Sen sijaan se, että Jumala lähestyy meitä, mahdollistaa pelastuksemme. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa puhutaan kahdesti siitä, miten Jumala laskeutui alas, ja vaikuttaa siltä, että näissä kohdissa halutaan välittää ajatusta siitä, miten kiinnostunut Jumala on siitä, mitä täällä tapahtuu.

Tekstin mukaan Herra halusi tehdä lopun kansan syvästä yhtenäisyydestä, joka heidän langenneessa tilassaan voisi johtaa vain yhä lisääntyvään pahuuteen. Siksi hän päätti sekoittaa heidän kielensä, mikä tekisi lopun heidän yhteisistä suunnitelmistaan.

Millaisen esimerkin Babylonin tornin kertomus antaa ihmisen uhosta ja siitä, miten uhmakkaat teot lopulta epäonnistuvat?

MAANPA- KOLAISTEN LUNASTUS

Lue 1. Moos. 11:8, 9 ja 1. Moos. 9:1; vertaa 1. Moos. 1:28. Miksi Jumalan aikaansaama hajaannus on lunastavaa?

Jumalan suunnitelma ja siunaus ihmisiä varten oli se, että he lisääntyisivät ja täyttäisivät maan (1. Moos. 9:1; vrt. 1. Moos. 1:28). Vastoin Jumalan suunnitelmaa Babylonin tornin rakentajat halusivat mieluummin pysytellä yhdessä yhtenä kansana. Yksi syy sille, miksi he halusivat rakentaa kaupungin, oli se, etteivät he hajaantuisi kaikkialle maailmaan (1. Moos. 11:4). He kieltäytyivät muuttamasta muualle ajatellen kenties, että yhdessä he olisivat vahvempia kuin erillään ja hajallaan. Tietyissä mielessä he olivatkin oikeassa.

Valitettavasti he pyrkivät käyttämään yhdistettyä voimaansa pahan edistämiseksi, ei hyvän. He halusivat tehdä itselleen nimen, mikä on vahva osoitus heidän ylimielisyydestään ja ylpeydestään. Aina kun ihmiset avoimen kapinallisina Jumalaa kohtaan haluavat tehdä itselleen nimen, voimme olla varmoja, ettei tarina tule päättymään hyvin.

Siksi Jumalan tuomio heidän selvään uhmakkuuteensa oli hajottaa heidät kaikkialle maailmaan (1. Moos. 11:9), juuri niin kuin he eivät olisi tahtoneet tapahtuvan.

On mielenkiintoista, että nimi Babylon, joka tarkoittaa 'jumalten porttia', on samaa sukua verbille bālal, joka tarkoittaa 'sekoittaa' (1. Moos. 11:9). Koska he halusivat saavuttaa "Jumalan oven" ajatellen olevansa itse jumalia, he päätyivät hämmennyksen tilaan ja paljon voimattommiksi kuin mitä he olivat siihen asti olleet.

"Baabelin miehet olivat päättäneet perustaa Jumalasta riippumattoman hallituksen. Heidän joukossaan oli kuitenkin eräitä Herraa pelkäviä, jotka jumalattomat olivat petollisesti houkutelleet puolelleen. Näiden uskollisten tähden Herra viivytteli tuomioittensa täytäntöönpanoa ja antoi ihmisille aikaa todellisen luonteensa ilmaistamiseen. Kun tämä tuli ilmi, Jumalan lapset koettivat kääntymään jumalattomia, mutta nämä olivat yhteisvoimin keskittyneet taivasta uhmaavaan hankkeeseensa. Ellei sitä olisi keskeytetty, he olisivat syösseet maailman moraalittomuuteen jo sen alkuvaiheessa. Heidän liittonsa perustui kapinaan, ja heidän valtakuntansa pyrkimyksenä oli itsekorotus, eikä Jumala päässyt siinä hallitsemaan eikä saamaan kunnioitusta." (1AO 104,105.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 99-106 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 98-104.

”Sitten he ryhtyivät rakentamaan kaupunkia ja niin korkeaa tornia –. Tämän kaiken tarkoituksena oli ehkäistä väen hajaantuminen etäisiksi siirtokunniksi. Jumala oli kehottanut ihmisiä levittäytymään yli kaiken maan, täyttämään sen ja alistamaan sen hallintaansa. Mutta nämä Baabelin rakentajat päättivät pitää oman yhdyskuntansa koossa ja perustaa yksinvallan, joka lopulta käsittäisi koko maan. Näin heidän kaupungistaan tulisi maailmanvallan suuri pääkaupunki, jonka loisto herättäisi koko maailman ihailua ja kunnioitusta ja tekisi sen perustajat kuuluisiksi. Mahtava, taivaita hipova torni oli aiottu säilymään rakentajiensa voiman ja viisauden muistomerkkinä ja maineen ylläpitäjänä kaukaihin sukupolviin asti.

Sinearin lakeuden asukkaat eivät uskoneet, että Jumala oli tehnyt liiton ja luvannut olla toistamiseen hävittämättä maata vedenpaisumuksella. Monet heistä kielsivät Jumalan olemassaolonkin ja selittivät tapahtuneen vedenpaisumuksen tavalliseksi luonnonmullistukseksi. Toiset taas uskoivat Korkeimman olemassaoloon ja siihen, että hän oli hävittänyt maailman vesitulvaan, mutta Kainin tavoin he ryhtyivät kapinoimaan häntä vastaan. Rakentamalla tornin he halusivat myös turvautua mahdollisen uuden vedenpaisumuksen varalta. He arvelivat, ettei mikään vaara pääsisi uhkaamaan heitä, jos he tekisivät torninsa paljon korkeammaksi kuin mihin vedenpaisumuksen vedet ulottuivat. Ja kun he pystyisivät nousemaan pilviin asti – kuten he uskoivat – he saisivat selville vedenpaisumuksen syynkin. Koko hankkeen tarkoituksena oli paisuttaa yhä rakentajiensa ylpeyttä ja irrottaa tulevat sukupolvet Jumalasta ja saada ne palvelemaan epäjumalia.” (1AO 101.)

Keskustelunaiheita:

1. Millaisia esimerkkejä löydämme historiasta tai nykypäivästä niistä vaikeuksista, jotka tulevat niiden ihmisten toimesta, jotka pyrkivät ”tekemään itselleen nimen”?

2. Kuinka me voimme seurakuntana välttää sen vaaran, että pyrkisimme rakentamaan oman Babylonin tornimme? Mitkä voivat olla tapoja, joilla pyrimme tekemään niin, vaikkapa vain alitajuisesti?